

2. Ὁ Εὐριπίδου Ἰόλαος ἐξ ἀδρανοῦς καὶ παρήλικος εὐχῆ
τινι νέος καὶ ἰσχυρὸς ἐπὶ τὴν μάχην ἄφνω γέγονεν (Heracl.
851 sqq.)· ὁ δὲ τῶν Στωικῶν σοφὸς χθὲς μὲν ἦν αἰσχιστος
ἅμα καὶ κάκιστος, τήμερον δ' ἄφνω μεταβέβληκεν εἰς
F ἀρετὴν καὶ γέγονεν ἐκ ῥυσοῦ καὶ ὠχροῦ καὶ κατ' Αἰσχύλον 5
(fr. 361) 'ἐξ ὀσφυαλγοῦς καὶ ὀδονοσπάδος λυγροῦ γέρον-
τος' εὐπρεπῆς θεοειδῆς καλλίμορφος.

58 3. Καὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς ἢ Ἀθηναῖ τὴν | ῥυσότητα καὶ
φαλακρότητα καὶ ἀμορφίαν ἀφήρηκεν, ὅπως φανείη καλὸς
(ψ 156, π 172)· ὁ δὲ τούτων σοφός, οὐκ ἀπολιπόντος 10
τὸ σῶμα τοῦ γήρωσ ἀλλὰ καὶ <κακὰ> προσεπιθέντος καὶ
προσεπιχώσαντος, μένων κυρτός, ἂν οὕτω τύχη, νωδὸς
ἑτερόφθαλμος οὐτ' αἰσχυρὸς οὔτε δύσμορφος οὔτε κακο-
πρόσωπός ἐστιν. ὁ γὰρ Στωικὸς ἔρωσ, ὥσπερ οἱ κἀν-
θαροὶ λέγονται τὸ μὲν μύρον ἀπολείπειν τὰ δὲ δυσώδη 15
διώκειν, οὕτως τοῖς αἰσχίστοις καὶ ἀμορφοτάτοις ὁμιλῶν,
ὅταν εἰς εὐμορφίαν καὶ κάλλος ὑπὸ σοφίας μεταβάλωσιν,
ἀποτρέπεται.

4. Ὁ παρὰ τοῖς Στωικοῖς κάκιστος, ἂν οὕτω τύχη,
B πρωτὶ δειλῆς ἄριστος, καὶ καταδαρθῶν ἔμπληκτος καὶ ἅμα- 20
θῆς καὶ ἄδικος καὶ ἀκόλαστος καὶ ναὶ μὰ Δία δοῦλος καὶ
πένης καὶ ἄπορος αὐθημερὸν ἀνίσταται [καὶ] βασιλεὺς καὶ
πλούσιος καὶ ὄλβιος γεγονώς, σῶφρων τε καὶ δίκαιος καὶ
βέβαιος καὶ ἀδόξαστος, οὐ γένεια φύσας οὐδ' ἥβην ἐν
σώματι νέω καὶ ἀπαλῶ, ἀλλ' ἐν ἀσθενεῖ καὶ ἀπαλῇ ψυχῇ 25
καὶ ἀνάνδρῳ καὶ ἀβεβαίῳ νοῦν τέλειον, ἄκραν φρόνησιν,
ἰσόθεον διάθεσιν, ἀδόξαστον ἐπιστήμην καὶ ἀμετάπτωτον
ἔξιν ἐσχηκώς, οὐδὲν ἐνδούσης πρότερον αὐτῷ τῆς μοχθη-